

Sygn. akt III Cz 95/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

przeciwko dłużnikowi H. M. i K. M.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

ze skargi dłużników na postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. R. M. z dnia 25 sierpnia 2016r. oraz z dnia 8 grudnia 2016r., sygn. akt I Km 89/03

na skutek zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu R. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt I Co 865/16

postanawia:

odrzuć zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 95/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu w rozstrzygnięciu zawartym w punkcie

1 postanowienia z dnia 18 05 2017r. uchylił punkt 2 i 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu R. M. z dnia

25 08 2016r., uznając, iż komornik nie był władny ustalać opłaty egzekucyjnej

na mocy art. 45 ust. 2 u.k.s.e. w dacie wydania zaskarżonego postanowienia albowiem przepis ten przestał obowiązywać dnia 2 06 2009r. .

Orzeczenie zaskarżył Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w R. R. M., który wnosił o jego uchylenie.

W uzasadnieniu między innymi podnosił, iż oparł się na stanie prawnym z 2003r., czyli na dzień wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Przepis

art. 45 ust. 2 u.k.s.e. nie został uznany za niekonstytucyjny. Wskazał, iż nowelizacja z 2007r. całkowicie zmieniła treść powołanego przepisu.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane w sprawie ze skargi dłużnika na czynności komornika.

Stosownie do regulacji art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu wydane w postępowaniu

ze skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, tj. wtedy gdy wydane przez sąd postanowienie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; zob. uchwałę SN z dnia 28 listopada 1969 r., III CZP 83/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 105 oraz postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1986 r., III CRN 40/86, OSPiKA 1987, z. 5–6, poz. 124) lub gdy wynika to wprost z regulacji szczególnej.

W zaskarżonym orzeczeniu Sąd Rejonowy uchylił punkt 2 i 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu R. M. z dnia 25 08 2016r, a dotyczący ustalenia opłaty egzekucyjnej i naliczenia od niej podatku VAT.

Zgodnie z poglądami prawnymi wyrażonymi przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 09 2016r. „Komornikowi sądowemu nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu rejonowego uchylające postanowienie komornika o ustaleniu wysokości opłaty egzekucyjnej i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania” (III CZP 37/16, LEX nr 2107075).

Wniesione przez skarżącego zażalenie zostało wniesione na rozstrzygnięcie dotyczące uchylenia czynności komornika i nie zawiera ostatecznego rozstrzygnięcia jest zatem niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c., a to stosownie do regulacji art. 373 k.p.c. w związku z regulacją art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. obligowało Sąd odwoławczy do jego odrzucenia.

Reasumując z podanych względów zażalenie skarżącego na postanowienie Sądu pierwszej instancji podlegało odrzuceniu w oparciu wskazane powyżej regulacje prawne.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 95/18